

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκδότης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΡΗΣ

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτή.

Συνθέτης καὶ Διευθυντής. Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκτος συνδρομητῆς δύναται νὰ καταχωρῆ δωρεάν

Μηνιαία συνδρομὴ 50 λεπτά μεταπληρωτέα.

Τὰ παράπονα ὅποιος θέλει νὰ μαθαίνη τοῦ φτωχοῦ. Τὴν ἐφημερίδα πρέπει νὰ διαβάζη τοῦ λαοῦ.

Κείμενον.

Ἐν τῷ 196 φύλλῳ τοῦ « Πηγᾶσου » κτεχωρήθη ἀνώνυμος διατριβὴ πρὸς πνευματικὸν φωτισμὸν τινῶν χριστιανῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας !!

Ὁ κεκρυμμένος συντάκτης τῆς διατριβῆς ταύτης εἶναι Ἀββᾶς τις ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τῶν ῥωμαντικῶν Σκάρων φωλεύων.

Διὰ τῆς διατριβῆς ἐκείνης ὁ Γρ. λέγει ὅτι ἐνδημῶν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει (ἴσως διὰ πνευματικῶς λόγους) συνέπεσε νὰ παρευρεθῆ εἰς τινα ὁμιλίαν γιναμένην μεταξὺ τινῶν, ἀφορώσαν τὴν συμπεριφορὰν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἠγανάκτησε, διότι ἤκουσεν ἐκ τῶν τινῶν, νὰ ἐπαινεῖται ὁ κλῆρος τῶν διαμαρτυρουμένων.

Ἡ συζήτησις αὕτη ἐξηρέθισε φαίνεται τὸν Αἰδεσιμώτατον καὶ μόλις ἐφθασεν ἐν τῇ ὥρᾳ καὶ τερπνῇ αὐτοῦ Μονῇ καὶ ἐξηπλωθῆ ἐπὶ τῆς παχυλῆς κλίνης του, ἀπεφάσισε πρὸς φωτισμὸν τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν νὰ γράψῃ τὴν ἐν λόγῳ διατριβὴν, ν' ἀντιγράψῃ τὰς τῶν διαμαρτυρουμένων αἰρέσεις τὰς ἑκατοντάκις δημοσιευθείσας ὑπὸ διαφόρων καὶ τὰς ὁποίας ἡμεῖς κἀλλιον αὐτοῦ γινώσκουμεν καὶ δὲν ἀποδεχόμεθα — νὰ κηρύξῃ ἡμᾶς ἀμαθεῖς, ἀπατημένους καὶ ἀποκλίνοντας εἰς τὸν προτεσταντισμὸν, — νὰ μεταχειρισθῇ φράσεις οὐδόλως ἀρμοζούσας εἰς τὸν ἱερόν αὐτοῦ χαρακτῆρα — εἰς νὰ καταδείξῃ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κέκτηται ὑψηλὰς καὶ βαθεΐας θεολογικὰς γνώσεις — νὰ καταρᾶται τέκνα πιστᾶ (καὶ πιστότερα ἴσως τῆς ἀγιωσύνης του) τῆς ὀρθοδόξου Ἐκ-

Ἐξήγησις.

Στὴν ἐφημερίδα « Πηγᾶσος » καταχωρήθηκε μία διατριβὴ χωρὶς ὑπογραφήν ἀπ' ἑνα ἱερέα γὰρ νὰ φωτίσῃ κάποιους Χριστιανούς.

Αὐτὸς ὁ συντάκτης εἶναι ἕνας Ἀββᾶς ὁποῦ κατοικεῖ ἀπουκάτου ἀπὸ τοὺς Σκάρους.

Σ' αὐτῇ τῇ διατριβῇ ὁ Γρ. λέει, ὅτι μία μέρα ὁπούτανε στὴ χώρα, ἔβουγε νὰ παρευρεθῆ σὲ μίαν ὁμιλίαν ὁποῦ ἐκάνανε κάποι-οὶ γιὰ τοὺς ἱερεῖς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κ' ἀγκουσέφτηκε ποῦ ἄκουσε νὰ ἐπαινοῦνε τοὺς ἱερεῖς τῶν διαμαρτυρουμένων, χωρὶς νὰ προσβάλλουνε καθολοῦ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὀρθοδόξων.

Αὕτη ἡ ὁμιλία ἐρέθισε φαίνεται τὸν αἰδεσιμώτατον καὶ μόλις ἐφθασε στὸ ὦραϊο Μοναστήρι του κ' ἐξαπλώθηκε στὸ κρεβάτι του, ἀποφάσισε γιὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς κ' ἔγραψε ἐκείνη τὴ διατριβὴ, κ' ἀντίγραψε τὰς αἰρέσεις ποῦ ἔχου-νε οἱ διαμαρτυρούμενοι τὰς ὁποίας ἑκατὸ φρά-σαις τῆς ἐγράψανε ἄλλοι προτῆτερα ἀπὸ αὐ-τόν καὶ τὰς ὁποίας γνωρίζουμεν καλῆτερα ἀπὸ αὐτόν καὶ δὲν τῆς παραδεχόμεθα — νὰ μᾶς πῆ ἀμαθεῖς καὶ ἀπατημένους — νὰ μεταχειρισθῇ κάποιια φράσεις ποῦ δὲν ἀρμοζου-νε, στὸν χαρακτῆρα τοῦ ἱερέως, γιὰ ν' ἀποδείξῃ στὸ κοινὸν πὼς ἔχει μεγάλας θεολογικὰς γνώσεις ἀλλὰ δὲν τῆς φανερώνει, νὰ καταριέται τέκνα πιστᾶ (πιστότερα ἴσως ἀπὸ τὴν ἀγιωσύνην του) τῆς ὀρθοδόξου Ἐκ- κλησίας — νὰ ἀναθεματίζῃ Χριστὸν καὶ τοὺς ὁποῖ-οι μὲ τὸ κόποτους βγάνου-νε τὸ καθημερινό τους κ' ὄχι ἀπὸ τὴν ταμπελιὰ, συλλογισό-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

294 & 295

κλησίας — ν' αναθεματίζη χριστιανούς, ἀπολαμβάνοντας τὸν ἐπιούσιον αὐτῶν ἄρτον ἐκ τοῦ κόπου καὶ ἰδρώτος καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἀργίας καὶ τῆς ὀκνηρίας, συλλογιζόμενος ὁ Ἀββᾶς ὅτι φοβοῦνται ἄρα, ἀναθέματα καὶ οὐαὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν καὶ ὅτι ζῶμεν ἐν τῇ ἐπαράτῳ ἐποχῇ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, καθ' ἣν εἰς τὰ θάραθρα αὐτοῦ ἐσήποντο, κατεκαίοντο ζῶντες, ἐσφάζοντο, κατεκρεουργοῦντο καὶ ἄλλα μαρτύρια ὑφίσταντο εἰ ἀποτολμῶντες νὰ ἐκφρασῶσι κατὰ τοῦ βράσου.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀπλῆς ἐκείνης συζητήσεως, — ὅπερ ποτὲ δὲν ἐπιστεῦσαμεν ὅτι ἤθελε φθάσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα, — δὲν ἦτο δογματικόν, διότι γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς καθῶς γνωρίζει καὶ ὁ διατριβογράφος Γρ. ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ θρησκεία εἶναι ἡ ὀρθότερα τῶν ἄλλων χριστιανικῶν θρησκειῶν.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ἦτο ἀπλούστατον.

Ἐλέγαμεν καὶ ἐπιμένομεν εἰσέτι λέγοντες, ὅτι ὁ κλήρος τῶν Διαμαρτυρουμένων, εἶναι κλήρος ἐν γένει πεπαιδευμένος. Ἐκαστος ἱερεὺς κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον οὐδόλως ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἀλλ' εἶναι καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι κλήρος ὅστις οὐδέποτε παραμελεῖ τὸ ἱερόν αὐτοῦ καθήκον. Εἶναι κλήρος ὅστις διὰ τῆς καθημερινῆς διδασχῆς καὶ διὰ παντός μέσου προσπαθεῖ νὰ μορφώσῃ νὰ ἡθικοποιήσῃ τὸν λαόν. Εἶναι κλήρος ὅστις καὶ μὲ θυσίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς, διέρχεται ὠκεανούς καὶ ἀπεράντους ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως δυνήθῃ νὰ εἰτάξῃ εἰς αἴθριον μαῦρον εἰς τὴν χριστιανικὴν ποίμνην. Ἐνῶ ἐκεῖνος ὅστις νομίζει ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν διὰ τοῦ λόγου ἢ διὰ τοῦ τύπου ἀναπαύεται ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων, ἀναπνέει τὸν δροσερόν καὶ καθρὸν ἀέρα καὶ θυσιάζει πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ὄρνιθας, ἐρίφους νεοσσούς περιστερῶν. κτλ.

Δὲν εἶπαμεν ὅτι καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξος θρησκεία στερεῖται κληρικῶν πεπαιδευμένων, οἵτινες μεριμνῶσι καὶ ἐνεργοῦσι διὰ τὴν ἡθικοποίησιν καὶ μόρφωσιν τοῦ λαοῦ. Ὅχι. Τοῦτο γνωρίζομεν κέλριον τοῦ Ἀββᾶ, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶναι πολλοί. Πόθεν δὲ προέρχεται ἡ τοιαύτη ἔλλειψις ἡμεῖς οὐκ εἶδαμεν, ὁ Ἀββᾶς οἶδε.

Αὐτῇ τῇ γνώμῃ ἡμεῖς ἐν τῇ πολυ-

μενος ὁ ἅγιος ἠγοούμενος ὅτι ζοῦμεν εἰς τὴν κατηραμένην ἐκείνην ἐποχῇ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰς τὰ ὑπόγεια αὐτοῦ ἐσεπόντανε, ἐκαίοντανε ζωντανοί, ἐσφάζοντανε, ἐκατασπαραζόντανε καὶ ἄλλα μαρτύρια ὑποφέρονε ὅσοι ἀποτολμοῦσανε νὰ ὀμιλήσουνε κατὰ τῶν παππάδων.

Αὐτῇ ἡ συζήτησις ποῦ ἐκάναμε, δὲν εἶναι δογματικὴ δηλ. δὲν ἐλεγχαμεν ὅτι ἡ θρησκεία τῶν διαμαρτυρουμένων εἶναι καλῆτε-ρη ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον, διότι γνωρίζομεν κ' ἐμεῖς καθῶς γνωρίζει καὶ ὁ Γρ. ὅτι ἡ ὀρθόδοξος θρησκεία εἶναι ἡ ὀρθότερα ἀπὸ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς θρησκείας.

Ἡ δουλία ποῦ ἐκάναμε ἦτον ἀπλούστατη. Ἐλέγαμεν ὅτι ὁ κλήρος (οἱ παππάδες) τῶν διαμαρτυρουμένων εἶναι πεπαιδευμένοι. Ὅτι καθε ἱερεὺς ἀπὸ αὐτοῦ δὲν ἀνακατῶνεται εἰς τὰ κοσμικὰ πράγματα, ἀλλὰ εἶναι καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτι δὲν ἀμελεῖ ποτὲ τὸ καθήκοντο. Ὅτι καθε ἡμέρα δειδάσκει καὶ προσπαθεῖ μ' ὅλα τὰ μέσα νὰ κάμῃ τὸν λαόν ἡθικόν καὶ μορφωμένον. Ὅτι εἰ δυνεῖται τὴν ζωὴν του, ταξιδεύει ὠκεανούς καὶ ἀπερνᾷ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ εἰς αἴθριον μαῦρον, Χριστιανόν. Ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ ὅποσος νομίζει ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν μὲ λόγια, ἢ μὲ ἐφημερίδας, κάθεται στὸν ἴκιο, ἀναπνέει τὸν καθρὸν καὶ τὸν δροσερόν ἀέρα καὶ θυσιάζει εἰς δόξαν Χριστοῦ κοτόπουλα κατζίκια, καὶ κολομπίνια κτλ.

Δὲν εἶπαμεν ὅτι καὶ στὴν Ἑλλάδα ἡ ὀρθόδοξος θρησκεία δὲν ἔχει ἱερεῖς μὲ παιδείαν οἱ ὅποιοι φροντίζουνε καὶ ἐνεργοῦνε γιὰ νὰ ἡθικοποιήσουνε καὶ νὰ μορφώσουνε τὸν λαόν. Ὅχι. Τοῦτο γνωρίζομεν καλῆτερα ἀπὸ τὸν Ἀββᾶν ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι ἱερεῖς δὲν εἶναι πολλοί. Πούθε δὲ προέρχεται ἡ ἔλλειψις αὐτῆ, ἡμεῖς δὲ ξέρωμεν ὁ Ἀββᾶς ξέρει.

Αὐτῇ τῇ γνώμῃ ἐμεῖς ἐφέραμεν γιὰ τοὺς διαμαρτυρουμένους καὶ τὴν ὅποιαν ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν καὶ δὲν ἔχουνε συμφέρον παραδέχονται καὶ αὐτὴν τῇ γνώμῃ μας ἐπρεπε ν' ἀποδείξῃ ὡς σφαλτὴν, ὅχι ὅμως ν' ἀνακατώτῃ δόγματα διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔγεινε καθόλου λόγος, εἴτε ἔχουνε ἀνάγκην πλέον νὰ συζητηθοῦνε, διότι ἐσυζητήθησαν ἀπὸ ἀγίους καὶ μεγάλους ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀποφασισθῆκαν ἀπὸ τὰς Ἱεράς Συνόδους.

Αὐτῇ ἡ σύντομος ἀπάντησις ἡμεῖς νομίζο-

Οὐκ ἔλατῳ ἐκείνη συζητήσῃ ἐξεργάσαμεν ὑπὲρ τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ τὴν ὅποιαν πάντες οἱ διὰ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν ἐνδιαφερόμενοι καὶ μὴ ἐκ συμπερόντων κινούμενοι ἀδιστακτικῶς παραδέχονται. Καὶ τὴν γνώμην μας ταύτην ὄφειλεν ὁ Ἀββᾶς ν' ἀποκρούσῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ ν' ἀναμίξῃ ἐν τῇ διατριβῇ του, δογματικὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν οὐδὲ κἀν λόγος ἐγένετο οὐδ' ἔχουσι πλέον ἀνάγκην συζητήσεως, καθὸ συζητηθέντα ὑπὸ ἀγίων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῶν ἱερῶν Συνόδων.

Ἡ σύντομος αὐτῆ ἀπάντησις νομιζομεν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ νὰ πείσῃ τὴν κοινωσίαν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ἡμῶν δὲν ἦτο καθόλου δογματικόν καὶ νὰ ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τὸν Αἰδουσιώτατον ὅτι δὲν στεροῦμεθα ἐκκλησιαστικῆς κατηχήσεως, οὔτε ἡμαρτημένην καὶ σφαλῆσαν θρησκευτικὴν ἰδέαν ἔχομεν, οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ ἀποκλίνωμεν τὰς ἱεράς ἡμῶν θρησκείας καθάπερ ὁ Ἀββᾶς διὰ τοῦ « Πηγᾶσον » διεσάλπισεν, οὔτε σκοπὸν ἔχομεν νὰ συντηροῦμεθα ἐκ τῶν μέτων τῆς θρησκείας, οὔτε ἀνάγκην ἔχομεν νὰ σωθῶμεν διὰ τῶν εὐχῶν καὶ παραινήσεων αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε ἐπὶ τέλους πιστεύομεν ὅτι θὰ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν διὰ τῶν ἁρῶν καὶ τῶν ἀναθεμάτων.

Τινές.

ΚΑΛΑ καὶ ΚΑΚΑ.

ἀνάκατα.

Δρόμοι.

Ὅλοι φωνάζουνε, πῶς ὁ Δήμαρχος χαλάει κατὰ κράτος τὸ δρόμον τοῦ μόλου, ἀλλ' ἐμεῖς δὲμποροῦμε ἀκόμα νὰ γράψωμε τίποτε περὶ τοῦτου, ἂν δὲν ἴδουμε ποῦ θὰ ματαβάλλῃ τ' ἀγκονάρια πῶγαλε ἀπὸ τὸ δρόμον.

Δυστύχημα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Μετὰ μεγάλην λύπην μας ἐμάθαμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Εὐστάθιος Ζάγκας φθάσας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Ὁδησσὺ εἰς Κέρκυραν ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἐλπίζω.

μεν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ νὰ καταπέσῃ τὸ κοινόν, ὅτι δὲν ὀμιλοῦσαμεν καθόλου ἂν ἡ μία θρησκεία εἶναι καλῆτερον ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν ἅγιον ἠγοούμενον ὅτι δὲν ἔχομεν σφαλῆσαν ἰδέαν θρησκευτικὴν οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ παραστρατήσωμεν ἀπὸ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας μας παραγγέλματα καθῶς λέγει ὁ Ἀββᾶς, οὔτε ἔχομε σκοπὸν νὰ περναῖμε τῶν ἡμερῶν μας ἀπὸ τὰ μέσα τῆς θρησκείας, οὔτε θέλωμε νὰ σώσωμε τὴν ψυχὴν μας μὲ τὰς εὐχὰς καὶ συμβουλάς του, οὔτε ἐπὶ τέλους πιστεύομεν ὅτι θὰ πᾶμε γιὰ πάντα στὴν κόλασι, γιὰτὶ μᾶς καταριέται καὶ μᾶς ἀναθεματίζη ὁ Ἀββᾶς.

Τελειώνοντες τὴν ἀπάντησίν μας συσταίνομεν εἰς τὸν κ. Γρ. νὰ μὴν πιάνη τὴν πένα καὶ γράφῃ τῶν ἐφημερίδες, καὶ προσβάλλῃ χωρὶς αἰτία καὶ ἀφ' ἑρμῆν ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι δὲν τὸν πειράζουσι ἀλλὰ τὸν σέβονται, γιὰτὶ καὶ αὐτοὶ εἶν' ἀναγκασμένοι γιὰ νὰ ὑπερασπίσουνε τὸν ἑαυτό τους ν' ἀπαντοῦνε καὶ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ ὄρια. Τόνε συμβουλεύομε νὰ πάψῃ τῆς κατάρτες καὶ τ' ἀναθέματα, γιὰτὶ ὁ Παππᾶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εὐλογῇ τοὺς Χριστιανούς καὶ νὰ μὴν τοὺς καταριέται. Νὰ συμβουλεύῃ, νὰ σχωρᾷ τοὺς Χριστιανούς ἂν κίμουνε καίεναι ἀμαρτήματα καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀναθεματίζη. Τόνε συμβουλεύομεν ἐπειδὴ εἶναι λογιώτατος, εὐγλωττος καὶ ἔμαθε πολλά, νὰ διδάσκη πάντοτε τῶν χωρικοῦν νὰ ἀποφεύγουσι τὰ ἐγγλήματα τὰ ὅποια τοὺς καταστρέφουσι νὰ προσπαθῆσιν νὰ τοὺς κάμῃ ἡθικοὺς ἀνθρώπους. Κι' ἂν καμμία φορὰ τοῦ μένη καιρὸς νὰ κατεβαίνη καὶ στὴ χώρα νὰ διδάσκη κ' ἐμᾶς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἀπατημένους πῶς πρέπει νὰ ἐκτελοῦμεν τὰ Χριστιανικὰ μας καθήκοντα.

Τὸν περιμένωμε.

μεν ὅτι ὁ Ὑψίστος θὰ εἰσακούσῃ τὰς παρακλήσεις ὅλων ἐν γένει τῶν συμπολιτῶν του καὶ σῶσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον ἕνα ἀγαθὸν συμπολίτην καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν πατρίδα.

Τραῦμα.

Ὁ γυῖός τοῦ Σολωμοῦ ὁ Ραφαήλης, ἐκτύπησε στὸ πρόσωπον μὲ τὸ φαλῆδι ἕναν χωρικὸ ἀπὸ τὴν Βαφκερῆ καὶ τὸν αἵματοχειλίσει.

Κάρρα.

Παρακαλείται ή 'Αστυνομία νά έμποδίση τήν Κυριακήν κατά τήν ώραν τής λειτουργίας τά κάρρα γιατί από τόν μέγαν θόρυβον πού κάνουνε όταν περνάνε από τς 'Εκκλησιας δέν άκούεται ή λειτουργία καθόλου.

'Ενας άνθρωπος

— 'Ο κ. Τελώνης Λευκάδος προσεκληθή εις 'Αθήνας διά λόγους ύπηρεσίας επανερχόμενος τήν προσεχή εβδομάδα.

— Είς τó έμπορικόν κατάστημα του κ. Πάνου Τζεβελέκη πωλούνται διάφορα κασμίρια τής έποχής, τά όποια έπειδή θέλει νά έκποιήση, τά παραχωρεί εις τιμάς λίαν συγκαταβατικάς.

Κύριε Συντάκτα!

Καταχωρήσατε τά άκόλουθα.

'Επειδή τά έτοιμα φορέματα τά όποια προμηθεύονται οι έμποροι από τά άλλα μέρη, φέρουν μεγάλην ζημίαν εις ήμάς τους έντοπίους τεχνίτας και εις αύτους τους εμπόρους διά τούτο και έγώ άπεφάσισα νά εργάζομαι εις τó έξής ως βίπτης με άμοιβήν συγκαταβατικήν, τούτέστι πρός Δρ. 10 έκάστη φορεσιάν, εύθυνόμενος διά πάσαν έλλειψιν και τακτικότητα τής εργασίας μου.

'Ευελπίζομαι όθεν ότι οι συμπολίται μου, θά με προτιμήσουν ως πατριώτην, άφου μάλιστα γνωρίζουν ότι ή εργασία θά γίνεται έντελεστερά και τακτικωτέρα των φορεμάτων εκείνων τά όποια φέρουν από τά άλλα μέρη.

'Ιωάννης Π. Κονιδάρης ράπτης.

Εύλογία.

— Είς Ζαβέρδαν ένέσκηψεν ή εύλογία τήν παρελθούσαν εβδομάδα προσεβλήθησαν έξ αύτης δύο άνθρωποι και άπέθανον.

— 'Ενας Παπάς Λευκάδιος από τó Μοναστήρι του 'Εθαγγελισμοϋ έρώτησε τόν κ. Μακράκη, πόσους χρόνους πρέπει νά μένη δοκιμος ένας όπου θά γινή καλόγηρος κτλ. ό δε κ. Μακράκης, πολύ όρθά του άπήντησε ότι δέν πρέπει νά καταγίνωνται οι 'Ιερείς του 'Υψιστον εις αύτά τά τυπικά πράγμα-

τα, άλλ' νά προσπαθοϋν όσον τó δυνατόν νά ήθηκοποιήσουν τόν λαόν, διά νά λείψουν από τήν έξοχήν τά φονικά και τά άλλα φοβερά έγκλήματα και άμαρτήματα τά όποια καθημερινώς γίνονται.

— Είς τó προηγούμενον φύλλον έγράψαμεν ότι όσοι προσκυνηται έχουν εύχαρίστησιν άντι νά πάνε κεριά και τάματα στή Φανερωμένη νά δίνουνε τά χρήματα εις τόν 'Αρχιμανδρίτην Περγικάρην, παρελλείψαμεν δε νά γράψωμεν ότι τά χρήματασι προσκυνηται δύνανται νά τά δίδωσι, και εις τά άλλα μέλη τής έπιτροπής τής οικοδομής τά όποια θά παρευρίσκονται εις τήν πανήγυριν.

Διδασκαλικά.

Πολλά παράπονα μάς έκφράζουσι κατά τινων δημοδιδασκάλων τής έξωχής διά τήν έκτέλεσιν του καθηκοντός των.—Συσταίνομεν εις αύτους νά καταβάλωσι πάσαν προσπάθειαν και έπιμέλειαν, διά νά μήν έγείρωνται παράπονα από τους γονείς των μαθητών.

Καλόν έργον.

'Εκαμε πολύ καλά ό Δήμαρχος Σφακιωτών νά προσλάβη ως μηχανικόν του δήμου τόν γηραίον συμπολίτην μας και κατάλληλον διά τήν εργασία των δρόμων του Δήμου κ. Ζαφείριον Βρετόν. Πιστεύομεν ότι ή δραστηριότης και ή άκάματος έέργεια του Δημάρχου Κοσπέτου και ή ικανότης του μηχανικού κ. Βρετού, θά συντελέτωσιν εις τήν τελειοποίησιν και επιδιόρθωσιν των δρόμων του Δήμου και ό Δήμος Σφακιωτών θά γένη ένας από τους καλύτερους δήμους τής 'Επαρχίας.

Θάνατοι.

'Απεβίωσαν τήν εβδομάδα ταύτην, ή Λάμπρο Χήρα Δημητρίου Γουριώτη και ή Άγνα Λαζαράκου.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ